

at skrive 6 og 10 Kr., finder jeg i og for sig ikke, der er nogen Grund til at foretage Forandringer her i saa Henseende, men vil tværtimod foretrække, at Bevillingsmyndigheden har sin Frihed til Aar for Aar at kunne forhøje og nedsætte Dagpengene, saa længe Forholdene gør det ønskeligt. Det er saaledes den eneste Grund til, at disse Beløb for Dagpenge, 6 og 10 Kr., staar i Loven, skønt vi ved, at i Praksis udbetales Dagpengene med et andet Beløb.

Det ærede Medlem ønskede ved sin Omtale af det paagældende Lovforslags § 7, at der skulde anføres et bestemt Beløb, som den vedkommende Husmand kunde anvende til Jordkøb, idet han saa vidste, hvad han maatte købe Jord for. Jeg maa sige, at jeg kan ikke give dette Forslag ubetinget Tilslutning. Jeg vilde nærmest anse det for en Forringelse af Lovforslaget, hvis der til Jordkøb blev fastsat et bestemt Beløb, som ikke maatte overskrides. Jeg mener, at der ligesom hittil skal være et Maksimumsbeløb for hele Laaneværdien og dermed ogsaa for Laanebeløbet, men saa skal det ogsaa være saaledes, at den paagældende Husmand, naar han mener, han kan spare i Udgifter til Bygninger, skal have Lov til at købe Jord for det derved sparede. Kan han saaledes ved at spare paa Byggeudgifter faa Penge tilovers til at købe 1, 2 eller 3 Tdr. Land mere, ser vi det med stor Glæde, da der jo derved lægges Grunden til, at det kan blive et meget større og altsaa ogsaa meget bedre Landbohjem, der bliver oprettet. Det vilde derfor efter min Mening være uheldigt, hvis man indsatte et fast Beløb, der kom til at fungere som Maksimumsbeløb for Jordkøbene. Jeg mener netop, det er rigtigt, at man giver fri Bane for Størrelsen af det Beløb, der kan anvendes til Køb af Jord, medens man derimod holder igen med Hensyn til det Beløb, der sættes i Bygningerne.

Det ærede Medlem udtalte dernæst en Frygt for, at Jordlovsudvalget ved sin Deltagelse i Administrationen af den saakaldte gamle Husmandslov skulde kunne vanskeliggøre Administrationen, og det ærede Medlem Hr. Mads Larsen saavel som vist ogsaa det ærede Medlem Hr. Thorhauge nærede jo ogsaa visse Betæneligheder i saa Henseende. Jeg skal dertil sige, at hvis jeg ikke havde den bestemte Tro, at Jordlovsudvalget i sin nuværende Sammensætning ikke vil virke vanskeliggørende paa Amtskommissionerne, men vil virke støttende og vejledende og selv støtter sig til Amtskommissionernes Arbejde, hvis jeg ikke

nærede den Tro, vilde jeg være betænkelig ved den Ændring, her er foreslaet. Men det er ved en Iagttagelse af den Maade, hvorpaa Jordlovsudvalget arbejder, at jeg har faaet den Opfattelse, at Jordlovsudvalget netop vil kunne udføre det vejledende Tilsyn, som jeg finder er tiltrængt, for at vi kan opnaa en mere ensartet Behandling af Laanesagerne Landet over.

Det ærede Medlem Hr. Olufson udtalte dernæst varme Ønsker for Udstykningsforeningernes Arbejde og ønskede dem den bedst mulige Fremtid. Jeg kan sige, at deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. Olufson. Men jeg kan dog ikke lade være med at benytte denne Lejlighed til at spørge det ærede Medlem, hvad han selv har gjort for, at Udstykningsforeningerne kunde fortsætte deres Virksomhed. For hvis det var gaaet, som det ærede Medlem og hans Parti havde ønsket, nemlig at den eneste brugelige Form for Udstykning med Statsstøtte skulde være den efter Loven af 4. Oktober 1919, saa ved jeg egentlig ikke, hvad Brug vi havde haft for Udstykningsforeningerne, saa havde deres Virksomhed jo været overflødiggjort. Ja, man kunde maaske have overladt til dem at købe Gaardene og derefter overdrage dem til Staten, men en saadan Mæglervirksomhed fortjener vel ikke Betegnelse af Udstykningsforening, en saadan kunde man indrette sig paa ved meget simple og meget enklere Midler. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at hele den Politik, som det ærede Medlem og hans Parti har anlagt i Jordlovsspørgsmaalet, kun gaar ud paa at udrydde Udstykningsforeningernes Virksomhed. Men derved, at det er lykkedes at sætte Liv i den Udstykning, der finder Sted efter den saakaldte gamle Husmandslov, er der igen blevet Brug for Udstykningsforeningerne, og jeg vil ønske, at Udstykningsforeningerne i saa stor Udstrækning som muligt i Fremtiden vil komme til at gøre et godt Arbejde ved Indkøb af større Gaarde, der egner sig til Udstykning i mindre Jordbrug.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa en Omtale af Tillægsaanene og fandt, at de burde forhøjes, eller i hvert Tilfælde — saaledes forstod jeg det ærede Medlem, jeg beklager ikke at have haft Tid til at gennemlæse Fortrykket, saa jeg er ikke helt sikker paa, at jeg har opfattet det ærede Medlem rigtigt — at alle skulde kunne have Adgang til at forhøje deres Laan op til 12 000 Kr. Jeg maa for det første med Hensyn til dette Spørgsmaal sige, at ihvorvel det kan være meget nyttigt, at der i visse